

Jouko Vuorjoki

jouko.vuorjoki@kaleva.fi

KALEVA 12.05.2012

Altavastaajan puolella - aina

Elämä virtaa usein silmien ohi hahmottomattomana nauhana, mutta jotkut tapahtumat jäävät mieleen kirkkaina ja elämyksellisinä muistoina, vaikka niistä olisi kulunut aikaa yli 40 pitkää vuotta.

Nyt kysymys on jalkapallon Englannin FA cupin finaalista 6. päivänä toukokuuta vuonna 1972, jolloin Leeds ja Arsenal pelasivat Wembleyillä täydellisen spehtaakkelin 100 000 katsojan edessä. Minä tuirolaisena olin televisiokatsoja ja tuijotin mustavalkoista kuvaa silmät pyöreinä. Kun ottelua oli pelattu pari minuuttia, kysyin isältäni Artolta, kummankos puolella tässä pitää nyt olla.

"Leeds on sympaattinen pikkukaupunki pohjoisessa, vähän niin kuin me täällä Oulussa. Arsenal on taas Lontoosta ja siis pääkaupungista eli vähän niin kuin Helsingistä. Meidän kannattaa aina olla pohjoisen ja altavastaajan puolella", isä julisti painokkaasti.

Kun Alan Clarke, numero 8, puski 53. minuutilla rankkaripisteen kohdalla Mick Jonesin, numero 9, keskityksen Arsenalin maaliin, pikkupojan tunnemyrskyllä ei ollut mitään rajaa.

Kun Leeds vielä voitti ottelun 1-0, koko lauantai-ilta meni pumpulissa.

Siltä lähtien Leeds United on kulkenut rinnalla - niin myötäkuin vastamäessä. Samoin ovat kulkeneet mukana isän viisauden sanat altavastaajan kannustamisesta.

Henki altavastaajan kannustamisesta oli vahvasti läsnä myös perjantain iltapäiväottelussa Kazakstan-USA. Jääkiekkoilun pieniin maihin kuuluva Kazakstan keräsi yleisön sympatiat.

Kaiken huipuksi lähes 10 000 katsojaa huusi tuostakin rytmikkäästi "Kazakstan! Kazakstan! Kazakstan!"

Hyvin epäsuomalaista, sanoisin.

Kun Kazakstan teki tasotusmaalin 2-2:een noin neljä minuuttia ennen loppua, yleisö suorastaan räjähti riemuun - ja minä vain myhäilin.

"Kun Leeds vielä voitti ottelun 1-0, koko lauantai-ilta meni kuin pumpulissa."

Mutta kaikki ei aina mene niin kuin elokuvissa. USA:n voittomaali jatkoajalla ei tuntunut hyvältä.

Ja isäkin varmaan puisteli päätään.

Altavastaaja tal suosikki - kotiyleisö kannustaa aina omiaan. Jos katsomossa istui perjantaina kanadalaisia, heidän äänensä hukkui suomalaisen mylvintään.

Samalla MM-kisat nousivat ikään kuin uudelle tasolle, kun täpötäysi areenallinen ihmisä heittäytyi oman tunnetilansa vietäviksi.

Perjantai-ilta ja Suomi-Kanada - kiekkonäytelmä parhaasta päästä.

Kokonaisuuden kannalta on vain harmi, että turnauksessa pelataan yhteensä 64 ottelua, joista vain kymmenkunta nousee tasoltaan ja tunnelmaltaan nautittaviksi.

Mutta lapsillekin pitää kasvatuksen ohjenuorana sanoa - aina ei saa sitä, mitä haluaa.